

LIPOVEC

Noviny obce Horné Srnie • lipovec@hornesrnie.sk • ročník XXXII • 4/2023

14. decembra 2023 Kultúrny dom ožil vystúpením SLUKu, ktoré zorganizovala cementáreň Cemmac zo svojho fondu Tony kultúry. Záujem o slovenský folklór bol obrovský. 200 vstupeniek sa okamžite vypredalo a organizátori museli tlačiť ďalšie. Na predstavení sa nakoniec zúčastnilo 450 divákov. FOTO: ARCHÍV JAKUB TRŠKA

História vianočného stromčeka

Patrícia Tallová

Vianoce bez vianočného stromčeka si už dnes vie predstaviť len málokto. Každý z nás sa každoročne teší na jeho zdobenie a vianočnú atmosféru, ktorú prinesie do našich domovov. Deti zasa nedočkavo čakajú na moment, keď pod ním uvidia vianočné darčeky a pustia sa do ich rozbalovania. Vianočný stromček sa stal jedným zo symbolom Vianoc a je ich neodmysliteľnou súčasťou. Viete však, odkiaľ sa vianočné stromčeky vzali a ako ďaleko až siaha ich história?

Prvé zmienky o vianočnom stromčeku siahajú približne do roku 1570 a pochádzajú z nemeckých Brém. Neskôr sa vianočné stromčeky stali súčasťou bežných domácností. Tento vianočný zvyk sa do sveta roz-

šíril v 18. storočí a prišiel aj k nám na Slovensko. Vedeli ste, že tradícia stavania a zdobenie vianočného stromčeka bola v minulosti kresťanmi označovaná za pohanskú? Zima bola pre ľudí v minulosti spáť s obavami – naši predkovia sa najviac obávali chladného počasia, nedostatku svetla a jedla. Preto verili, že stromy, ktoré ostávajú počas roka zelené, im priniesú skorý návrat slnka a života. Zelená farba vetvičiek symbolizovala život a vetvičky mali odháňať zlé bosorky. Aj preto si ľudia v minulosti zdobili svoje príbytky zelenými vetvičkami, ktoré mali nielen privolať slnečné dni, ale taktiež odohnať bosorky a zlých duchov.

Stromček či vetvička boli zdobené spoiatku veľmi jed-

noducho. Ozdoby, aké vidíme na dnešných vianočných stromčekoch, by sme na tých prvých hľadali márne. Prvé stromčeky si totiž ľudia zdobili tým, čo si sami vypestovali – jablčkami, hruškami či orieškami. Až neskôr sa začali objavovať iné ozdoby, ako figúrky zo slamy a šúpolia, papierové ozdoby a perníky. Napriek tomu, že v súčasnosti máme na výber obrovské množstvo ozdôb, akými si možno ozdobiť vianočný stromček, niektorí sa práve vracajú k jednoduchosti a ich stromček zdobí sušené ovocie či medovníky.

Jednou zo zaujímavostí vianočného stromčeka je, že v minulom storočí bolo bežné, aby visel zo stropu. Pýtate sa prečo? Ľudia mali na to jednoduché

Vianočný stromček v r. 1922

vysvetlenie – aby mali čo najviac miesta pre svojich blízkych, s ktorými sa stretávali.

Vianočný stromček nám každoročne skrášuje našu obec. Aj tento rok ho rozsvietil Mikuláš a potešil tak nielen malých, ale aj veľkých. Pamätáte si, kde všade vianočný stromček v našej obci stál? Mnohí z nás si môžu pamätať vianočný stromček, ktorý stál pred obecným úradom. Neskôr sa stala vianočným stromčekom jedlička vedľa fary a dnes krásne rozsvietený stromček zdobí park.

Umelý, živý, bohato zdobený... nech už je váš vianočný stromček akýkoľvek, najdôležitejšie je to, kto stojí s vami okolo neho.

FOTO: GETARCHIVE.NET / CC

Príhovor starostu

Vážení obyvatelia Horného Srnia.

Uplynul rok, odkedy ste mi prejavili svoju dôveru a zvolili ste ma do funkcie starostu našej obce. Opätovne vám chcem za vašu podporu poďakovať a verím, že ste svoje rozhodnutie neolutovali. Už keď som sa uchádzal o post starostu obce, vedel som, že nechcem byť starostom „z kancelárie“, ale chcem ľuďom naďalej poskytovať osobné stretnutia a ubezpečiť ich, že sa na mňa môžu obrátiť s akýmkoľvek problémom.

Aj preto sme zaviedli pre občanov novú službu – bezplatné právne poradenstvo, ktoré je spojené s neformálnym stretnutím občanov so starostom obce. Po roku fungovania môžem skonštatovať, že služba sa stretla s veľkým záujmom. Poskytuje sa na mesačnej báze s výnimkou letných mesiacov a decembra, teda času dovolení, prázdnin a vianočných sviatkov. Poslanec obecného zastupiteľstva JUDr. Jozef Lukajka, PhD., ktorý vykonáva právne poradenstvo, privíta počas jedného sedenia 5 – 6 ľudí. Predmetom záujmu sú najmä susedské spory, pozemkové právo, dedičské a rodinné záležitosti.

Neformálneho stretnutia so starostom sa zúčastňujú v priemere 4 ľudia a vo väčšine prípadov dávajú podnety a návrhy, príp. si žiadajú radu, ako postupovať v rozličných záležitostiach, napr. pri pridelení súpisného čísla, skolaudovaní stavby a pod.

Teší ma, že sme našli spôsob, ako byť o niečo bližšie k vám – občanom a s bezplatným právnym poradenstvom a neformálnymi stretnutiami so starostom budeme pokračovať aj po Novom roku.

Tento rok sa konečne niesol v „normálnom“ duchu, teda bez akýchkoľvek obmedzení či nariadení. Pre obec to znamená, že sa opäť mohli uskutočňovať podujatia, ktoré boli počas uplynulých 3 rokov pozastavené. Týka sa to najmä našich najmladších a najstarších obyvateľov. V roku 2023 sa 2-krát konalo slávnostné uvítanie detí do života a dokopy sme na obecnom úrade privítali 24 našich nových občanov.

Rovnako sa pri príležitosti Októbra – mesiaca úcty k starším obnovilo stretnutie seniorov nad 75 rokov, ktoré už tradične býva spojené so stretnutím viacdenných matiek a matiek osvojených detí. V jedno októbrové popoludnie naplnilo veľkú sálu kultúrneho domu vyše 100 pozvaných ľudí, pričom pre niektorých je to jediná príležitosť, ako sa stretnúť a porozprávať s vrstovníkmi. Posedenie spestrilo vystúpenie žiakov ZŠ s MŠ v Hornom Srni a tanečnic zo ZUŠ Nemšová. Úsmev na tvári každej ženy vyčarila malá pozornosť v podobe kvetu.

Toto sú momenty, pri ktorých si poviem, že moja práca má zmysel. Dva roky pred voľbami som sa zúčastňoval obecných zastupiteľstiev, vedel som, čo práca starostu zahŕňa, ale vždy sa nájde niečo, čo ma prekvapí,

Noví občania dostali o.i. milú pozornosť v podobe pamätného listu.

čo treba urgentne riešiť. Okrem množstva rozpracovaných projektov, o ktorých vás pravidelne informujem na stránkach Lipovca, musíme promptne reagovať na rôzne situácie – napr. energetická situácia si vyžiadala, aby sme do projektu na rekonštrukciu starej školy zahrnuli fotovoltiku a tiež v rámci zníženia energetickej náročnosti vypracovali projekt na rekonštrukciu obecného úradu.

Týmto vás chcem požiadať o trpezlivosť, pretože vypracovanie projektov a ich následné

posudzovanie trvá dlhé časové obdobie, vzhľadom na to, ako veci v samospráve fungujú. Verím však, že spoločnými silami dosiahneme náš kolektívny cieľ – aby sa nám všetkým v našej obci dobre žilo a radi sme sa sem vracali.

Na záver vám chcem popriať príjemné prežitie vianočných sviatkov, pohodu a radosť s vašimi najbližšími a dúfam, že k navodeniu pravej vianočnej atmosféry vám dopomôže aj krásne osvetlená vstupná aleja do obce.

Bezplatné právne poradenstvo a neformálne stretnutie so starostom sa uskutoční 18. 1. 2024 v zasadačke obecného úradu/kancelárii starostu obce.

Starosta Juraj Húserka obdaroval na stretnutí seniorov každú ženu kvetom.

Informácie k vráteniu, zníženiu a odpusteniu poplatku za KO a DSO pre rok 2024

Lenka Papierniková

Poplatník, ktorý chce požiadať o zníženie alebo o odpustenie poplatku za komunálny odpad (KO) a drobný stavebný odpad (DSO) pre zdaňovacie obdobie pre kalendárny rok 2024, je povinný do 31.marca 2024 doručiť na Obecný úrad Horné Srnie (osobne alebo poštou) v písomnej forme nasledujúce doklady:

Zníženie poplatku za KO a DSO

Druh osoby - poplatníka	Potrebný doklad
Dieťa do ukončenia základnej školy	žiadny
Dôchodca nad 62 rokov veku	žiadny
FO bývajúca na uliciach Rajkovecká, Čakanovská	žiadny
FO nesvojprávna, ležiaca a pohybujúca sa na invalidnom vozíku do veku 62 rokov	žiadosť + posudok ÚPSVaR
Študent študujúci mimo miesta trvalého pobytu: • NA území SR; • MIMO územia SR (od obce vzdialenosť do 250 km).	žiadosť žiadosť + potvrdenie z internátu, ubytovne (žiadosť môžete zároveň použiť aj ako potvrdenie), nájomná zmluva musí byť vystavená na študenta
Fyzická osoba na týždňovkách	žiadosť, ktorá zároveň slúži aj ako potvrdenie od zamestnávateľa
Fyzická osoba, ktorá sa viac ako 90 dní nezdržiava na území obce (napr. dlhodobé liečenie, časté pracovné cesty, ...)	žiadosť, ktorá zároveň slúži aj ako potvrdenie

Žiadosť sa nachádza na portáli obce v slovenskom aj v anglickom jazyku na <https://www.hornesrnie.sk/zverejnovanie/vzory-tlaciv>, alebo si ju môžete osobne vyzdvihnúť na obecnom úrade.

Pozor!
Čestné vyhlásenie obec NEpovažuje za doklad preukazujúci neprítomnosť osoby na území obce.

Vrátenie poplatku za komunálny odpad

Ak chce poplatník vrátiť pomernú časť uhradeného poplatku za komunálny odpad, musí to uskutočniť do 30 dní od vzniku zmeny.

- Druhy zmien:
- úmrtie (ak rozhodnutie nebolo vystavené na zosnulého)
 - zmena trvalého pobytu
 - predaj nehnuteľnosti (občasné užívanie)

Žiadosť sa nachádza na portáli obce <https://www.hornesrnie.sk/zverejnovanie/vzory-tlaciv>, alebo si ju môžete osobne vyzdvihnúť na obecnom úrade.

Odpustenie poplatku za KO a DSO

Druh osoby - poplatníka	Potrebný doklad
Študent študujúci mimo miesta trvalého pobytu: • NA území SR; • MIMO územia SR (od obce presahuje vzdialenosť nad 250 km).	žiadosť + nájomná zmluva* žiadosť + nájomná zmluva alebo potvrdenie o ubytovaní na internáte* *Nájomná zmluva musí byť vystavená na študenta
Fyzická osoba pracujúca v zahraničí (od obce presahuje vzdialenosť 350 km)	žiadosť (v SJ alebo v AJ) + potvrdenie o zaplatení poplatku v inom mieste pobytu za celé zdaňovacie obdobie alebo potvrdenie o pobyte, pracovné povolenie, potvrdenie od zamestnávateľa o trvaní pracovného pomeru, doklad o zaplatení paušálnych výdavkov
Fyzická osoba, ktorá sa viac ako 90 dní nezdržiava na území obce: • dlhodobé liečenie (celé zdaňovacie obdobie), osoba v sociálnom zariadení (celé zdaňovacie obdobie), osoba vo výkone trestu (celé zdaňovacie obdobie); • osoba s prechodným pobytom.	žiadosť + potvrdenie (žiadosť môžete zároveň použiť aj ako potvrdenie) žiadosť + potvrdenie o zaplatení poplatku v mieste pobytu za celé zdaňovacie obdobie
Fyzická osoba s trvalým pobytom v obci, ktorá sa trvale zdržuje na inom mieste	žiadosť + potvrdenie o zaplatení poplatku v mieste pobytu za celé zdaňovacie obdobie
Osoba, ktorej pobyt je neznámy	žiadny

Ustriechnite si termín!
Pokiaľ nebudú doklady doručené do 31. marca 2024, poplatok vám bude vyrubený v plnej výške.

Poplatok za drobný stavebný odpad

Poplatok za odovzdaný drobný stavebný odpad zaplatí poplatník do pokladne obce v OcÚ v deň odovzdania odpadu, najneskôr do 3 pracovných dní. Obec vydá poplatníkovi príjmový pokladničný doklad. Poplatok nižší ako 1,70 € obec nebude určovať ani vyberať. Cena za 1 kg drobného stavebného odpadu je 0,07 eura.

Platbu môžete uskutočniť aj prevodom na účet. Údaje pre platbu:
Číslo účtu:
SK 16 5600 0000 0006 8171 9001
Správa pre príjemcu: drobný stavebný odpad, meno, priezvisko, adresa poplatníka.

Právnické osoby

Ohlásenie údajov k určeniu miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na rok 2024 treba (osobne alebo poštou) doručiť na Obecný úrad Horné Srnie DO 28. 2. 2024.

Tlačivo sa nachádza na portáli obce na <https://www.hornesrnie.sk/zverejnovanie/vzory-tlaciv> alebo si ho môžete vyzdvihnúť osobne na obecnom úrade.

V prípade potreby ďalších informácií kontaktujte:
Ing. Lenka Papierniková
032/6588 205
lenka.papiernikova@hornesrnie.sk

Človek má byť stále pripravený

Hovorí sa: „Lepšie je raz vidieť ako stokrát počuť“ a myslím si, že zvlášť to platí pre návštevu Svätej zeme. Bol to sen môjho manžela. Ja som to brala skôr tak s rešpektom, keďže kultúra a mentalita v Izraeli je iná ako u nás. Ale obavy prevýšila túžba, ktorú má isto každý kresťan: teda vidieť, prejsť nohami po Svätej zemi a byť na miestach, kde sa Pán Ježiš narodil, žil, učil, konal zázraky, zomrel na kríži, vstal z mŕtvych a vstúpil na nebesia.

Jarmila Pavlačková

Pridali sa k nám aj naši známi: Bobotovci a Trškovi. Vybrali sme cestovnú kanceláriu a vhodný termín. Vycestovali sme 1. 10. 2023 na letisko do Viedne a odtiaľ do Tel Avivu. Z Tel Avivu našu skupinu (48 Slovákov)

cieľom púte matiek, ktoré prosia Pannu Máriu o dar života. V Betleheme sme si uctili aj pamiatku sv. Charbela pri jeho soche. Stáli sme na Golgote v Bazilike Božieho hrobu v Jeruzaleme, navštívili sme samotný Boží Hrob, prešli

Pútnici pri soche sv. Charbela

autobusom previezli do hotela v Betleheme. Naša púť mala trvať od 1. 10. do 8. 10. 2023, ale z dôvodu vyhlásenia vojnového stavu, ktorý Izrael vyhlásil, sa nám predĺžila do 11. 10. 2023.

Počas týchto vzácných dní sme mali možnosť navštíviť Jeruzalem, Betlehem, Nazaret, Haifu, Kafarnaum, Tabghu, horu Tábor, Horu Blahoslavenstiev a iné významné miesta. Jedným z najsilnejších zážitkov pre mňa bolo dotknúť sa „hviezdy“ symbolizujúcej narodenie Ježiška v Bazilike Narodenia Pána v Betleheme. Na toto miesto som od malička myslela a hlavne na Vianoce. Predstavovala som si ho a nikdy mi nenapadlo, že mi to bude dopriať. Mali sme tam možnosť chvíľu zotrvať a zaspievať vianočné pieseň. Bol to prekrásny pocit. Táto bazilika je svetovo najdlhšie fungujúci kresťanský chrám. Je zapísaný do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO. Do baziliky sa vchádza Bránou pokory, ktorá je iba 120 cm vysoká, aby sa každý musel zohnúť, pokloniť.

Po Bazilike Narodenia Pána je jedným z najobľúbenejších pútnických miest v Betleheme Jaskyňa mlieka, ktorá sa stala

sme si krížovú cestu „Via Dolorosa“, boli sme na mieste, kde pán Ježiš na Kvetnú nedeľu vstúpil do Jeruzalema – v Betfage na Olivovej hore. Jednu zo svätých omší sme mali na Poli pastierov, kde je kostolík „Gloria in excelsis“.

V Káne Galilejskej, na mieste zázraku premenenia vody na víno, sme si obnovili manželské sľuby. Silným zážitkom bola aj návšteva miest, kde Pán Ježiš učil zástupy (Kafarnaum), robil zázraky (Tabgha) a tiež miesto, kde sa premenil pred apoštolmi Petrom, Jakubom a Jánom (Hora Tábor) a Hora Blahoslavenstiev. Plavili sme sa po Genezaretskom jazere, odkiaľ je výhľad na Golan-ské výšiny.

V Nazarete sme navštívili krásnu Baziliku zvestovania venovanú Pannu Máriu. V Jeruzaleme na hore Sion nájdeme miesto jej „usnutia“ a neďaleko Getsemanskej záhrady plnej starých olív je prázdny hrob Panny Márie.

Potešilo ma, že náš sprievodca nás zaviedol aj na miesto úcty Panny Márie Škapuliarskej, keďže som členkou jej spolku v našej obci.

Svoje modlitby sme vyslovili aj v Bazilike Agónie (Bazilike náro-

Eva Šumichrastová

Čas Vianoc máme radi z viacerých dôvodov. Odrazu sa spomalí čas, zosviatočne všedná chvíľa a my si akosi precitenejšie vychutnávame prítomnosť svojich blízkych. O čosi viac si uvedomujeme vzácnosť takýchto chvíľ, hodnotu domova a obyčajných stretnutí. Zvlášť v dobe, ktorá je plná stresu, neznášanlivosti a nepokojov. Svoje by o tom mohli rozprávať aj srňanskí účastníci novembrovej púte do Svätej zeme. Ich putovanie totiž prerušil vojnový konflikt a mnohé lety boli zrušené. Celý svet s obavami sledoval osudy tisícok turistov a pútnikov, ktorí sa z vojnou zasiahnutej krajiny nevedeli dostať domov. Nakoniec ich na Slovensko dopravil vládny špeciál a aj keď kufre asi natrvalo zostali v Izraeli, príbuzní, priatelia a známi si vydýchli, že sa naši pútnici dostali bezpečne domov. O ich putovaní nám porozprávala jedna z nich, pani Jarka Pavlačková. Vďaka jej fotografiám a podrobným popisom sme mnohí mohli po Svätej zemi kráčať s ňou. A teraz máte tú možnosť aj vy.

Na ceste klesajúcej k Mŕtvemu moru leží aj bod 0, označujúci úroveň morskej hladiny.

dov). Nevynechali sme ani návštevu Západného múru, známeho pod názvom Múr nárekov.

Na Olivovej hore sa nachádza kostol Páter Noster. V jeho objektu je na mramorových tabuliach zachytená modlitba Otče náš v 140 jazykoch, samozrejme aj v slovenčine.

Po tomto celotýždňovom putovaní nás čakal predposledný deň našej púte, na ktorej všetko doteraz prebiehalo podľa plánu. Po raňajkách sme sa vydali na cestu Júdskou púšťou do

najstaršieho obývaného mesta na svete do Jericha. Po jeho prehliadke bolo v programe kúpanie v Mŕtvom mori. Tam nám bolo oznámené, že Izrael vyhlásil vojnový stav... Vrátili sme sa do Betlehema do hotela a dúfali, že nasledujúci deň odletíme podľa plánu domov. V nedeľu – v deň odchodu, sa všetko zmenilo. Náš let bol zrušený. Nasledovali tri dni čakania na vládny špeciál. Zdržovali sme sa iba v Betleheme. Chodili sme na sv. omše. Navštívili sme aj Jasle Svätej ro-

diny, kde sa starajú o opustené a nájdené deti. Privítala nás Slovenka Františka zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky svätého Vincenta de Paul. Rozprávala nám, že sa tam naučila veľkej pokore, ďalej o tom, že sa treba naučiť prijať každú situáciu, ktorú nám život prinesie a to tak, že každý deň máme byť pripravení... Máme byť odovzdaní Pánu Bohu a dôverovať mu. Bolo to krásne stretnutie.

V stredu po raňajkách prišla chvíľa, keď bol pristavený autobus, ktorý nás dovezol do Tel Avivu na letisko. Síce sme museli odísť bez batožiny, ale mali sme pri sebe doklady, pár vecí a hlavne sme odchádzali celá partia. Prežili sme spoločne a s radosťou nezabudnuteľné momenty našej púte a hlavne, že sme sa podržali tie posledné dni.

Keď sme prišli domov, na dvore som objala dcéru a pochopila

Bazilika narodenia Pána v Betleheme. Hviezda podľa tradície označuje miesto narodenia Ježiša Krista

som, že človek si môže všeličo plánovať, ale príde chvíľa a všetko môže byť inak... Tak ako povedala sestrička Františka: „Človek má byť stále pripravený...“

Všetky miesta, ktoré sme navštívili, vo mne zanechali hlboký dojem. Slávenie sv. omší priamo na miestach, kde žil a pôsobil Pán Ježiš, bolo nesmiernym darom. Hoci od návratu domov ubehlo už niekoľko dní, stále žijem týmto hlbokým zážitkom, ktorý mi zostane v srdci na celý život.

Verím, že naše modlitby, ktoré sme tam vyslovili, a prosby, ktoré sme tam každý z nás v srdiečku doniesli, budú vyslyšané. Vďaka patrí aj našim rodinám, známym, starostovi, teda všetkým tým, ktorí sa o nás zaujímali, mysleli na nás, písali nám a modlili sa za náš šťastný návrat.

FOTO: ARCHÍV J.P.

Valentínka a jej veľké dobrodružstvo: Sny sa plnia, ak v ne veríš

V minulom čísle Lipovca sme vás informovali o novej knihe pre deti od našej spoluobčianky Patrície Tallovej. Dnes vám prinášame rozhovor, kde Paťa poodhaľuje zákulisie vydania knihy i svoje dojmy, ktoré z toho má.

Lýdia Murárová

Aký je to pocit držať svoje dielo v rukách?

Je to pre mňa neopísateľný pocit a občas mi napadajú myšlienky, či je to naozaj skutočnosť. Nikdy predtým by som si ani len nepomyslela, že napíšem a vydám knihu, ktorá bude na pultoch kníhkupectiev. Vážim si to o to viac, keď viem, aké náročné je v dnešnej dobe vydať knihu. A aj keď ma to stálo veľa energie, čakania a trpezlivosti, som rada, že som to nevzdala.

Čo ťa motivovalo napísať knihu pre deti?

Jedným z mojich najväčších snov bolo už od malička stať sa pani učiteľkou a odovzdávať deťom niečo hodnotné – nielen ako pani učiteľka. To bola moja najväčšia motivácia pre napísanie detskej knihy.

Ako dlho si ju písala?

Priznám sa, že si úplne presne nepamätám, ako dlho mi trvalo napísanie rukopisu, ale myslím si, že to bolo približne 4 – 5 mesiacov.

Ako dlho si zháňala vydavateľstvo? Ako si sa dostala k vydavateľstvu Ikar?

Vydavateľstvo som našla pomerne rýchlo, čo ma samu veľmi prekvapilo, keďže vydavateľstvá si nárokovujú aj niekoľkomesačnú lehotu, počas ktorej sa vám k rukopisu vyjadria, a aj to len v prípade, že ich rukopis zaujme. O to väčšie bolo moje prekvapenie, keď mi vydavateľstvo odpovedalo približne o tri týždne s tým, že sa im moja myšlienka páči.

Vydavateľstvo Ikar je na Slovensku jedno z najznámejších a myslím si, že na knižný trh prinášajú skvelé knihy. Z toho dôvodu som sa rozhodla osloviť práve ich a som vďačná, že som mala možnosť s nimi spolupracovať.

Mala si dohľad nad výberom ilustrátorky? Komunikovala si s ňou počas tvorby alebo si videla už len hotové ilustrácie?

Ilustrátorku vybralo vydavateľstvo, ja som však z ich výberu naozaj nadšená. Okrem toho, že sa mi páči štýl, akým Eva Chupíková ilustruje, je veľmi úspešná v tom, čo robí. Na ilustráciách mi veľmi záležalo, pretože aj keď sa hovorí, že nemáme súdiť knihu podľa obalu, pre deti je práve ilustrácia to, čo ich v knihe veľakrát prvotne zaujme viac ako text. Do rukopisu som pre ilustrátorku vložila stručné opisy toho, ako by

Na besede v srňanskej škole stretla autorka skutočnú Valentínku
FOTO: ARCHÍV ZŠ

O autogramy nie je núdza
FOTO: ARCHÍV P.T.

mali konkrétne ilustrácie vyzeráť. Vydavateľstvo mi vopred nesprostredkovalo žiadne ukážky, čo si myslím, že je škoda, pretože hoci autor a ilustrátor pracujú na jednom diele, každý má v hlave vlastnú predstavu toho, ako bude kniha vyzeráť. Mala som však

v ilustrátorku vieru a vedela som, že obe urobíme pre knihu svoje maximum a vložíme do nej kus seba. Počas toho, ako vytvárala ilustrácie do knihy, som s ňou nekomunikovala, iba ku koncu, keď už boli ilustrácie hotové, som sa s ňou skontaktovala a na-

písala pár správ. Vtedy mi poslala ukážky už hotových ilustrácií. Počas písania knihy som si veľakrát predstavovala, ako asi bude celá kniha vyzeráť, najmä hlavná hrdinka Valentínka, a bola som dojatá, keď som ich po prvýkrát uvidela.

Ako veľmi do rukopisu zasahoval knižný redaktor – ako veľmi to knihe pomohlo

Keď si spätne spomínam, nejaké veľké zásahy sme s mojou redaktorkou nerobili. Do pôvodného rukopisu som dopísala dve kapitoly, pribudlo pár ďalších otázok za nimi na porozumenie textu a v závere knihy sme doplnili hry pre deti. Myslím si, že všetky tieto úpravy knihe pomohli, za mňa je to najviac doplnenie otázok za textom, pretože na tie často dostávam pochvalu od rodičov detí, čo ma veľmi teší.

Má Valentínka predobraz v nejakom konkrétnom dievčati alebo je to čistá fikcia?

Keď som si v hlave vytvárala postavu Valentínky, tak som v nej videla tak trochu seba v detstve – kvietkované šaty, bábiky a radosť z chodenia do škôlky, to ma úplne vystihovalo. Počas písania som si Valentínku predstavovala ako blondínku ako som aj ja, ale keďže som tento „detail“ nezmienila v opisoch ilustrácií pre ilustrátorku, Valentínka má čierne vlasy, čo mi ale vôbec neprekáža a už si ju neviem predstaviť inak.

Prečo práve Valentínka?

Aj meno mojej knižnej hrdinky sa viaže k môjmu detstvu. Keď som premýšľala, aké meno jej dám, spomenula som si, že moji rodičia si ma z pôrodnice priniesli vo februári, na Valentína. A keďže som v hlavnej hrdinke videla šťastie seba, napadlo mi dať jej meno Valentínka.

Ako sa kniha zatiaľ predáva?

Za seba by som povedala, že sa predáva dobre, čo súdim najmä podľa reakcií iných ľudí. Zatiaľ však nemám k dispozícii bližšie údaje o jej predajoch zo strany vydavateľstva.

Mala si už nejaké autorské čítania?

Autorské čítania som zatiaľ nemala, iba besedy s deťmi.

Je kniha niekde propagovaná? Propagácia je v réžii vydavateľstva alebo do toho môžeš vstupovať?

Propagácia knihy je primárne v réžii vydavateľstva, do kto-

rej však nielenže môžem, ale aj musím vstupovať. Ako autorka sa zaväzujem, že pri propagácii knihy budem nápomocná. Vydavateľstvo si z celkového nákladu dokonca vyhradzuje istý počet výtlačkov, ktorý použije práve na tieto účely. Moja kniha bola v rámci propagácie zaslaná vydavateľstvom niekoľkým knižným recenzentom, taktiež boli na sociálnych sieťach o ňu súťaž a videla som ju aj na knižnom veľtrhu Bibliotéka.

Máš už nejaké reakcie od čitateľov?

Áno, dostali sa už ku mne aj reakcie a musím priznať, že keď kniha vychádzala, mala som zmiešané pocity z toho, ako sa bude ľuďom a najmä deťom páčiť, aj keď som v kútiku duše verila, že bude. Po prvých reakciách známych aj neznámych ľudí mi spadol obrovský kameň zo srdca, pretože ich spätná väzba je taká krásna, že sama tomu občas neverím a neskutočne ma to motivuje. Dokonca, deti z jednej základnej školy mi po našej online besede napísali osobné listy o Valentínke, pretože s knihou na vyučovaní pracovali. A musím sa podeliť aj o zatiaľ najmilšiu reakciu, ktorú som čerstvo dostala. Mama chlapca, ktorý bol práve na tejto online besede, sa na mňa obrátila s prosbou, že by veľmi chcela svoju knihu aj s podpisom, pretože jej syn o ničom inom nerozpráva. Toto sú pre mňa tie momenty, keď si poviem, že to, čo robím, má zmysel a takéto reakcie mojich malých čitateľov budú pre mňa znamenať vždy oveľa viac ako vysoké čísla v predajoch.

Chcela si prostredníctvom knihy odovzdať deťom nejaké posolstvo?

Hlavná myšlienka, ktorú som chcela deťom prostredníctvom knihy odovzdať, je, že je dôležité mať sny a ešte dôležitejšie v ne veriť, pretože sa môžu kedykoľvek splniť tak, ako aj Valentínke, hoci je ešte škôlkarka. Mojmým zámerom bolo taktiež deťom odovzdať nové poznatky o Slovensku, keďže ho považujem za krásnu krajinu, a aj preto sa príbeh odohráva vo viacerých mestách. Okrem toho, v čase, keď som knihu písala, mi chýbala práve taká kniha, ktorá cez príbeh oboznamuje deti s našou krajinou a mohla by som ju pri práci s deťmi využiť. Kniha má výchovný charakter a snažila som sa deťom ukázať dôležité hodnoty, na ktoré sa v dnešnej dobe ľahko zabúda.

Zhodnotenie vodáckej sezóny 2023

V tomto roku sme sa zúčastnili 5 pretekov v rámci Slovenského pohára v rýchlostnej kanoistike. Na jar som zaregistroval dve nové pretekárky – 11-ročnú Helenku Lauchovú a 12-ročnú Adelku Sedláčkovú.

Zdenko Lipták

Prvé preteky sa konali 17. – 18. 6. v Piešťanoch na Slňave, a to Pohár SNP. Na 500 m trati štartovali Oliver Kebísek, Samo Savka a Martin Lipták. Skončili v rozjazdách. V nedeľu popoludní išli dievčatá finále K1 2000 m. Adelka Liptáková došla na 5. mieste medzi 11-ročnými dievčatami a Sára Kebísková na 15. mieste medzi 12-ročnými.

Druhé preteky – Trenčianska regata sa konali 24. – 25.

6. V sobotu štartovali na 200 m trati aj naše nové pretekárky. Výsledky: K1 – 200 m finále dievčatá 11-ročné Adelka Liptáková – 3. miesto (vyhrala svoju 1. medailu), Helenka Lauchová 6. miesto; dievčatá 12-ročné: Adela Sedláčková – 4. miesto, Sára Kebísková – 6. miesto. K1 – 200 m Oliver Kebísek postúpil do „B“ finále; Samuel Savka 9. miesto v rozjazde.

Tretie preteky – Novácka 500-ka sa konali 1. a 2. 7. V kategórii K1 – 500 m muži postú-

Pretekárky klubu Delfín po dojazde na MS Slovenska - A. Liptáková, H. Lauchová, A. Sedláčková

Adelka Liptáková a Adela Sedláčková v K2 na Pohári Interu

Adelka Liptáková získala na Trenčianskej regate 3. miesto

pil Martin Lipták z rozjazdy do semifinále a tam skončil na 9. mieste. V K1 – 2000 m dievčatá 11-ročné Adelka Liptáková 5. miesto, Helenka Lauchová 8. miesto; dievčatá 12-ročné Adela Sedláčková 13. miesto.

Štvrté preteky – Pohár Interu – sa konali 15. – 16. 7. v Bratislave na Zemníku. V sobotu štartovali v K1 – 1000 m Oliver Kebísek, postúpil do semifinále a tam skončil na 7. mieste, a Samuel Savka skončil v rozjazde na 9. mieste. Popoludní išli finále K2 – 2000 m Adelka Liptáková a Adela Sedláčková a došli na 11. miesto. V nedeľu na 500 m trati Oliver Kebísek, Samuel Savka a Zuzana Dušičková nepostúpili z rozjzd do semifinále. Vo finále K1 – 2000

m Adelka Liptáková obsadila 7. miesto a Helenka Lauchová 11. miesto; v K1 – 2000 m skončila Adela Sedláčková na 13. mieste.

Vyvrcholením vodáckej sezóny boli majstrovstvá Slovenska, ktoré sa konali v Bratislave na Zemníku v dňoch 4. – 6. 8. V sobotu na K1 – 500 m štartoval Martin Lipták (9. miesto) a Zuzana Dušičková (7. miesto v rozjazde). V nedeľu v K1 – 200 m Martin Lipták obsadil 9. miesto v rozjazde a Zuzana Dušičková 7. miesto v rozjazde. Popoludní sa išlo finále na 2000 m. V K1 – 2000 m dievčatá 11-ročné Adelka Liptáková 5. miesto a Helenka Lauchová 9. miesto. V K1 – 2000 m dievčatá 12-ročné Adela Sedláčková 11. miesto.

Ako vidno z uvedených výsledkov, tak najúspešnejšou pretekárkou nášho vodáckeho klubu Delfín v tomto roku je Adelka Liptáková. Všetkým pretekárom chcem poďakovať za predvedené výkony a dobrú reprezentáciu klubu i obce. Rodičom detí ďakujem za pomoc s dopravou detí a lodí na preteky. Zároveň vyzývam rodičov, ktorí majú deti vo veku 9 – 12 rokov, chlapcov aj dievčatá, a mali by záujem o vodácky šport, môžu sa prihlásiť do nášho vodáckeho klubu. Kontaktný telefón: 0904 486 432.

Záverom chcem všetkým poďakovať za radostné a pokojné prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok 2024.

FOTO: ARCHÍV AUTORA

Skauting nás baví – už 20 rokov

Je to už 20 rokov, odkedy začal v Hornom Srní, a krátko nato aj v Nemšovej, fungovať skautský zbor. Toto pekné jubileum sme si 3. decembra 2023 pripomenuli výstavou skautských fotografií, adventnými dielničkami a prezentáciou našich nedávnych cestovateľských zážitkov.

Petra Pavlačková

117. zbor sv. Františka z Assisi patrí k najväčším zborom na Slovensku. Založil ho dlhoročný skaut a čerstvý penzista Vladimír Janečka – Bobor na podnet vtedajšieho starostu Jozefa Kristína. Medzi mládežníkmi vytypoval niekoľko adeptov, ktorí na obecnom úrade zložili skautský sľub, a išlo sa na vec! V prvom roku sa zaregistrovalo 56 členov, z ktorých vznikli oddiely skautov, skautiek, vlčat, včielok a oddiel oldskautov. Prvá klubovňa bola v požiarnej zbrojnici. Nasledujúce leto, v júli 2024, sme absolvovali náš prvý tábor spolu s oddielom z Novej Dubnice. Plní nadšenia po úspešnom rozbehnutí skautskej činnosti v Hornom Srní sme o rok neskôr založili skautský oddiel v Nemšovej. A keďže skauting nie je len o táboroch,

Karatista s dušou umelca

Eva Šumichrastová

Milý, chytrý, kamarátsky, pekne kreslí, ide mu dobre stavenie lega a nevymýšľa – takto opísali svojho spolužiaka Jožka Lukajku jeho kamaráti z triedy.

Piatok Jožko sa narodil ako nepočujúci, a preto mu ako dvojročnému implantovali kochleárny implantát – načúvacie zariadenie. Ak by ste ho za jeho uchom nevideli, vôbec by ste si jeho hendikep neuvedomili. Jožko je výborný žiak, dobrý kamarát a výborný športovec. Od septembra 2022 sa aktívne venuje karate a za toto obdobie sa zúčastnil mnohých súťaží a získal množstvo ocenení:

- » 1. kolo Západoslonského pohára – 3. miesto
- » Orava Cup 2023 – 2. miesto
- » Slovenský pohár detí a žiakov – 1. kolo – 5. miesto
- » 2. kolo Bratislavského pohára karate (8 – 9 r.) – 3. miesto
- » 2. kolo Bratislavského pohára karate (10 – 11 r.) – 3. miesto
- » Slovenský pohár detí a žiakov – 2. kolo – 2. miesto
- » Majstrovstvá Bratislavy detí a žiakov (8 – 9 r.) – 2. miesto
- » Majstrovstvá Bratislavy detí a žiakov (10 – 11 r.) – 1. miesto
- » Slovenský pohár detí a žiakov – 3. kolo – 2. miesto
- » Majstrovstvá ZsZK kategória U12 (8 – 9 r.) – 1. miesto
- » Majstrovstvá ZsZK kategória

- U12 (10 – 11 r.) – 1. miesto
- » Grand Prix Žilina – 1. miesto
- » Majstrovstvá GOJU RYU KARATE (Majstrovstvá SR v KOBUDO) – 3. miesto
- » 1. kolo Západoslonského pohára (10 – 11 r.) – 1. miesto
- » 1. kolo Západoslonského pohára (12 – 13 r.) – 1. miesto

- » Trstenský pohár karate 2023 (Majstrovstvá ZsZK) – 1. miesto
- » Bratislavský pohár mládeže 1. kolo (10 – 11 r. do 40 kg) – 3. miesto
- » Bratislavský pohár mládeže 1. kolo (10 – 11 r. do 30 kg) – 2. miesto

Jožko trénuje v Nemšovej vždy po vyučovaní pod vedením pána Pavla Prna. Ako žiak prvého stupňa trénoval 4x týždenne po 2 hodiny. Keďže školských povinností pribudlo a Jožko navštevuje aj iné záujmové krúžky, teraz trénuje 2x týždenne. Počas súťaží má

načúvacie zariadenie zložené, s trénerom sú však zohraní a vedia sa dohodnúť aj gestami a posunkami. Karate vyžaduje disciplínu, vytrvalosť a sebazaprenie. Jožko sa učí ovládať aj prípadnú bolesť a len tak niečo ho nerozplače. Vie, že víťazstvá nie sú „zadarmo“, a on prehráva nerád. Preto sa na súťaže snaží pripravovať čo najlepšie.

Okrem karate má Jožko veľa iných záľub. Hrá florbal, kreslí, maľuje, tvorí a veľmi rád navštevuje robotický krúžok. Keď má chvíľu čas, pozrie si svoj obľúbený seriál, počúva hudbu alebo číta knihu. Momentálne má rozčítanú Bibliu. Z vyučovacích predmetov má najradšej prestávku :), telesnú výchovu a biológiu. V dospelosti by chcel byť vedcom v oblasti chémie. Nad obľúbeným jedlom chvíľu premýšľal a napokon si vybral perkelt. Keďže Jožko aj krásne maľuje, nie sú mu cudzie ani farby a štetec. Jeho umelecká duša sa prejavila aj pri výbere najfarby – vybral fialovú, pretože vznikla z jeho najobľúbenejších farieb červenej a modrej.

Ako každé dieťa, aj on sa teší na Vianoce. Pod vianočným stromčekom by ho potešila príručka minicraftáka a veľká legová loď. A my Jožkovi prajeme, aby sa jeho malé aj veľké sny splnili. Držíme mu palce na ďalších súťažiach a veríme, že svojimi výsledkami motivuje k športu aj ďalších rovesníkov.

Jožko zbiera jeden úspech za druhým

v roku 2006 sme si povedali, že zorganizujeme prvý skautský ples. Mal veľký úspech, a tak sa odvtedy organizuje každý rok – striedavo v Hornom Srní a v Nemšovej.

Sv. František, priateľ prírody

Celý názov nášho zboru je 117. zbor sv. Františka z Assisi, Horné Srnie – Nemšová – Dolná Súča. Meno obľúbeného svätca sa do názvu nedostalo náhodou. Veď sv. František bol známy svojou láskou k prírode a všetkému živému. A keďže skaut by sa mal každý deň snažiť spraviť aspoň o jeden dobrý skutok, sv. František nám v tomto ide príkladom. Do jeho rodiska Assisi sa naši skauti vybrali viackrát, naposledy v tomto roku. Zážitky z tejto expedície ste si mohli vypočuť

aj počas cestovateľského večera 3. decembra.

Prečo nás skauting baví

Skauting buduje v deťoch zmysel pre spoluprácu, hľadanie pravdy, aktívne zapojenie sa do spoločnosti či vstupuje lásku k prírode. Práve život v prírode nám poskytuje veľa možností vidieť, vnímať, zažiť množstvo zaujímavých vecí. Niekedy na ne zabudneme, inokedy sa nám hlboko vnoria do pamäti. Ale môžete si byť istí, že ten, kto nosí na pravom ramene nášivku Tri orlie perá, sa pozerá na veci z iného uhla pohľadu. Skaut hľadá niečo zaujímavé, nevšedné, pekné a zároveň si skutočnosť pretavuje do vlastného vnútra.

Rastieme a dozrievame

Od prvých krôčikov malej organizácie prešla naša členská

základňa mnohými úpravami. Niektorým pribudli vrásky, niektorým pár šedivých vlasov, niektorí si pozakladali svoje vlastné družinky doma a odovzdávajú skautské ideály vlastným deťom. Najväčšou zmenou je počet členov, ktorý odvtedy niekoľkonásobne vzrástol. Aktuálny počet registrovaných členov v roku 2023 je 177, čo je rekordné číslo v našej histórii. Sme tiež jedným z najväčších zborov na Slovensku. Za 20 rokov sa u nás vystriedalo 650 členov. Niektorí sú však aktívni aj po 20 rokoch, ako napríklad náš zakladateľ Vladimír Janečka alias Bobor. Za to mu patrí veľký obdiv a vďaka. Chceli by sme vyzdvihnúť aj obetavú prácu našej súčasnej zborovej vodkyne Kataríny Brisudovej napriek jej čerstvým mamičkovským povinnostiam.

Bez podporovateľov by to nešlo

K fungovaniu nášho skautského zboru ste významným spôsobom prispeli aj vy – či už sponzorskými darmi, poukázaním svojich 2 % z daní, mate-

riálnou pomocou alebo svojou dôverou, s ktorou nám ochotne zverujete svoje deti. Za túto silnú podporu, ktorú po celú dobu existencie veľmi cítime, sa vám chceme veľmi pekne poďakovať.

vať. Tešíme sa na ďalšie zážitky, ktoré na nás čakajú. Želáme vám požehnané vianočné sviatky, uvidíme sa počas roznášania Betlehemskeho svetla.

FOTO: LÝDIA MURÁROVÁ

Antonstál

Miroslava Čerňáková

Na začiatku októbra sa deti z II. a III. triedy našej MŠ opäť ocitli v krásnom lesnom prostredí poľovníckeho zámku Antonstál v Ľuborči. Pre deti bolo pripravených veľa aktivít lesnej pedagogiky. Najskôr v zaujímavom interieri kaštieľa poznávali plody lesa, lesné

zvieratá, ich stopy, charakteristiku a tiež to, ako sa v lese správať. Neskôr sa presunuli do parku pred kaštieľom, kde súťažili v družstvách, skúšali „nočný pohyb zvierat“, krmili divé prasiatka a obzreli si hydinu a kozičky. Keďže nám aj jesenné počasie prialo, užili sme si všetci spoločne predpoludnie v krásnom prostredí Bielych Karpát.

Naša MŠ dostala v novembri predčasný vianočný darček. V areáli MŠ pribudla drevorezba „Medvedia rodinka s hríbkmi“. Touto cestou sa chceme poďakovať Poľovníckemu združeniu Horné Srnie, ktoré nám prispelo väčšou finančnou čiastkou. Veľká vďaka patrí zhotovovateľovi tohto umeleckého diela p. Mariánovi Markusovi, ktorý s nadšením vyrobil túto drevorezbu. V nepriaznivom počasí mu ochotne pomohli s presunom týchto prvkov p. Jozef Papierník a p. Boris Císar. Tieto prvky splnili už svoj účel hlavne tým, že skrášľujú areál MŠ, ale sú aj obľúbeným miestom pre hry detí.

– Renáta Vidrnáková FOTO: ARCHÍV MŠ

Návšteva minizoo

Mária Gabrielová

Hoc počasie zajom zo škôlky v piatok 27. októbra neprialo, vydali sa za dobrodružstvom do miestnej minizoo v Hornom Srní. Deti si tu mohli pozrieť rôzne exotické plazy, jašterov, ryby a iné zvieratá. Niektorí odvážlivci

sa rozhodli pohladkať hada či dať si na ruku chameleóna. Personál bol k deťom veľmi priateľský a nachystal si pre deti rôzne kreatívne aktivity. Pre deti to bol obrovský zážitok a na pamiatku si odniesli vlastnoručne ulovenú rybičku, fotku so zvieratkom a sladkú odmenu.

Október, mesiac úcty k starším

Katarína Kramlíková

Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zraď sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“ Symbolika jesene je už

tradične spojená so seniormi a úctu k starším si pripomíname už tri desaťročia. Úcta k starším ľuďom by mala byť prirodzenou, spontánnou súčasťou nášho života. Mesiac október je pre nás akosi pripomienkou, ako si uctiť starších ľudí v našom okolí. Úctu k tým, ktorí celý život tvrdo pracovali, aby sa nám žilo lepšie, si pripomenuli aj deti zo 4. triedy našej

MŠ. Kultúrnym programom a malými darčekom sprijemnil popoludnie nielen seniorom v kultúrnom dome, ale aj klientom CSS – Lipovec, ktorí deti za vystúpenie odmenili vlastnoručne vyrobenými darčekom. Z celého srdca prajeme všetkým seniorom pevné zdravie a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

„Kukulienka, kde si bola...“ takto sa začal v našej MŠ hudobno-výchovný koncert Fidlikantov. Hudobníci zoznámili deti s ľudovými hudobnými nástrojmi, ako je cimbál, fujara, píšťalky a drumblá. Spolu si zaspievali krásne detské ľudové pesničky, popritom sa deti naučili tancovať čapáš a chlapci si mohli vyskúšať klobúkový tanec. Táto hudobno-edukačná aktivita patrila medzi najlepšie vystúpenia, aké sme v MŠ mali. Dakujeme Fidlikantom za príjemne strávené dopoludnie.

– Tatiana Papierníková FOTO: ARCHÍV MŠ

Literárny talent na obzore

Mladá slovenská poviedka je významnou literárnou súťažou, kde sa každoročne predstaví približne sto autorov z celého Slovenska. Aj tento rok sa na nej zúčastnila Marcía Jacinto, ktorá svojou poviedkou zaujala natoľko, že si zo súťaže odnáša čestné uznanie a jej poviedka bola publikovaná v zborníku najlepších prác. Marcía, blahoželáme.

Vrodine Delmárovcov bol zvyk, že sa každú nedeľu stretávali u ich babičky Evy. Eva bola ako jediná z rodiny, ktorej sa podarilo prežiť koncentračný tábor a celkovo celú druhú svetovú vojnu, a pretože ju to svojím spôsobom poznačilo, nemalo ju veľa ľudí v láske. Aj keď v mladosti oveľa prišla, tešila sa, že jej život neskôr nadelil veľké bohatstvo – rodinu. Má dve dcéry, vnúčatá, pravnúča a kocúrika Pedra. Práve preto, že si uvedomuje hodnotu rodiny, snaží sa im venovať čo najviac času. Dobré si uvedomuje, že žije v uponáhľanej dobe a aj napriek tomu, že nebývajú od seba ani desať kilometrov, viac ako jedenkrát do týždňa sa vidieť nemôžu. Babička vstala skoro ráno, aby všetko stihla do ich príchodu. Obstarala zvieratá pripravila veľké košíky s domácimi vajčkami, mäsom a bylinkami. Nakoniec všetko nachystala na stôl. Nechýbal tam krásny vyšívavý obrus, ktorý ako jediný zdedila po svojej mame, pretože všetko ostatné im pobrali nemeckí vojaci a obyvatelia dediny, v ktorej bývala. Okrem toho sa na stole nachádzalo množstvo čerstvých koláčikov, pečené mäso a výborný vývar podľa starého rodinného receptu.

Niečo po dvanástej pani Eva počula, že jej zvoní telefón. Celá natešená utekala do obývačky, lebo si myslela, že volá jedna z jej dcér, Lenka alebo Natália. Keď zdvihla telefón, ostala prekvapená. Volali jej z nejakej organizácie, že našli adresu jej brata, ktorý mal byť podľa všetkého mŕtvy. Nevedela, či má tomu veriť, veď je skoro osemdesiat rokov po vojne a doteraz si myslela, že prišla o celú rodinu. Celý ten nekonečný čas sa snažila zmieriť s tým, že o všetko prišla. Bola natešená, no aj vystrašená. Pýtala sa samej seba: „Čo ak si zo mňa robí niekto srandu a ja si naivne myslím, že je tu nádej?“

Zatiaľ čo sa utápala v pochmúrnych myšlienkach, znovu zazvonil telefón. Bála sa, či to nie sú zase oni, ale tentoraz to bola jej vnučka Nina s priateľom. Volali jej, že už sú pred dverami a že prídu len oni aj s ich malou dcérkou Emmou, lebo ostatní sú chorí alebo nie sú doma. Eva zostala sklamaná, že neprídu všetci, no zároveň šťastná, že aspoň Ninka na ňu myslí a vždy si nájde čas.

No nič. Nič iné jej neostávalo, len nahodiť úsmev a ísť otvoriť dvere. Hneď ako zbadala malú Emmu vystupovať z auta, všetko smútok ju prešiel. Emmka sa rozbehla za ňou a z celej sily ju objala. Vošli do domu a Eva rozmýšľala, či im povie o zvláštnom telefonáte, alebo to nechá tak. Ninin priateľ je právnik, takže by jej možno vedel pomôcť. Uzavrela to v sebe tak, že si z nej niekto len utahuje a nič im nepovedala. Uživala si najkrajšie a najvzácnejšie chvíle s jej rodinkou.

Pekne sa najedli, porozprávali a keď už boli na odchode, malá Emmka si zmyslela, že ona chce ostať na prázdninách u prababičky Evky. Rodičia súhlasili, a tak na druhý deň priviezli Emmu aj s pobalenými vecami na celý týždeň. Evka sa veľmi potešila, už dlho nemala dlhú detskú návštevu a dosť jej to chýbalo.

Emmka bolo jedno veľmi múdre dieťa, ktoré už vo svojich štyroch rokoch čítalo knižky. U jej prababičky však nenašla detské knižky, a tak raz, keď Evka okopávala jej prenádhernú predzáhradku plnú kvetov a rôznych kríkov, zobrala Emmka prvú knižku, ktorú našla v poličke. Čudovala sa, že je tá knižka písaná rukou, pretože takú knihu ešte nevidela. Mala hladký kožený obal pokrytý jemnou vrstvou prachu a vo vnútri boli zapísané žltkasté strany veľkosti A5. Bol to prababkin denník. Keď ho konečne začala čítať, mnoho veciam nerozumela, a tak si ich podčiarkovala zvýrazňovačom, ako to robieva jej mamina, keď sa učí do práce.

Neskôr, keď sa vrátila Eva domov a videla Emmu, ako si číta jej zápisky z koncentračného tábora, obľal ju pot. Nechcela, aby o tom, čím si prešla, vedel niekto a už vôbec nie také malé dievčatko. Samozrejme, pani Evka povedala svojim deťom aj vnúčatám o koncen-

tračnom tábore, ale nikdy im nepovedala úplne všetko, čo bolo napísané v denníku, ktorý Emma našla. Bála sa, že to Emmku zaujme, a tak jej povedala, že keď bola mladšia, rada si písala strašidelné poviedky. Keďže Emma bola malá a takéto vysvetlenie jej stačilo, bolo po probléme. Eva verila na rôzne znamenia, a preto sa jej nepáčilo, že sa v poslednej dobe stali už dve veci týkajúce sa jej nepeknej minulosti. Víkend sa blížil, a tak Eva s Emmkou pripravili slávnostné menu, pretože na druhý deň mali prísť Emmini rodičia.

Skoro ráno ich zobudil zvonček. Zlakli sa, že už je tu Nina s priateľom, ale bola to len pošťarka, ktorá priniesla list z Ameriky. Bolo to divné, lebo Eva nikoho v Amerike nepozná. No keď na obálke uvidela meno Ondrej Delmár, skoro odpadla. Bol to list od jej brata, ktorý mal byť podľa všetkého zastrelený pri pokuse o útek z vlaku, ktorý ich mal v 43. transportovať do koncentračného tábora. Rozhodla sa, že o všetkom povie Nine a jej priateľovi Dávidovi. Tak sa aj stalo. Kým sa Emmka hrala s Pedrom, Eva im ukázala list. Dávid jej slúbil, že ešte v ten deň zistí, kto býva na adrese, z ktorej bol list odoslaný. Nina sa bála o svoju babku, a preto sa rozhodla, že tam jednu noc prespí.

Keď v dome ostali len ony dve, spoločne ešte raz otvorili list, v ktorom bolo napísané: Ahoj, Evička, ani neviem, čo ti mám napísať, nevideli sme sa skoro osemdesiat rokov. Myslel som si, že si zomrela, a tak mi to bolo aj povedané. Ale nedávno som na internete čítal medicínsku prácu o rakovine, ktorú napísala tvoja vnučka Nina. Keď som videl jej fotku, na prvý pohľad som si myslel, že si to ty. Neskôr som si všimol, že na jednej z priložených fotiek aj aj ty, jej babka. Hneď ako som zistil, že žiješ, vyhľadal som prvú organizáciu, ktorá by sa vedela s tebou spojiť, no nedočkal som sa odpovede, a preto ti pišem tento list. Chcel by som sa s tebou znovu vidieť, znovu by som chcel počuť hlas mojej malej sestričky, a preto dúfam, že sa k tebe tento list dostane a že ma prídeš navštíviť.

Keď to dočítali, obe plakali od šťastia a tešili sa, že ešte niekto prežil, no stále si neboli isté, či je to naozaj pravda. Večer telefonovali Dávidovi, aby sa dozvedeli, čo zistil. On ich potešil radostnou správou, že na adrese naozaj býva jej brat Ondrej Delmár. Celé natešené išli spať, pretože hneď ráno mu Eva chcela odpísať. Nina sa snažila presvedčiť babku, že mailom to bude rýchlejšie, no babka počítačom nedôverovala, lebo ich nevedela používať. Stále si myslela, že pošta je najbezpečnejší a najistejší spôsob komunikácie. Tak sa aj stalo, Evka mu

odpísala listovou formou a slúbila, že prekoná jej strach z lietania a príde aj s Ninou a Emmou. Nina následne kúpila letenky do USA a spravili si výlet.

Keď tam prišli, bol to strašný stres pre Evu, celý čas jej išlo hlavou, čo si povedia, o čom sa budú baviť, veď sa nevideli strašne dlho. Čím boli bližšie k domu, tým viac sa bála. Hneď ako zazvonila, pomaly sa začali otvárať dvere. Ešte ho ani nevidela a už cítila, že je to jej brat Ondrej. Len čo uvideli jeden druhého, objali sa a silno plakali. Malá Emma nechápala, čo sa deje, a preto sa pýtala: „Prečo sú smutní, veď by mali byť šťastní a smiať sa.“ Dovnútra vošla len Eva, lebo si chceli všetko vysvetliť. Po dlhom, krásnom a hlavne emotívnom rozhovore sa všetci štyria vybrali na výlet po USA. Na druhý deň Ondrej súhlasil s tým, že pôjde s nimi na Slovensko spoznať rodinu a navštívia cintorín, kde sú ich rodičia a súrodenci. Pani Eva si ani vo sne

nemyslela, že ako 90-ročná žena spozná svojho staršieho „mŕtveho“ brata vďaka svojej vnučke Ninke, ktorej za to bude navždy vďačná.

Najbližšiu nedeľu, ktorá bola dva dni po ich návrate z Ameriky, sa Eva rozhodla usporiadať prekvapenie pre zbytok rodiny. Poprosila Ninku, aby nikomu nehovorila, že prišiel Ondrej, pretože chce nachystať oslavu. Tak sa aj stalo a v nedeľu ráno všetko pripravovala. Na stole bol znova prestretý ten istý krásny obrus, ktorý Ondrej hneď spoznal podľa škvrny od ríbezľového džemu, ktorú sa ako malí snažili skryť pred mamou. Na obruse bolo pečené kurča, ryža, jablková štrúdlá a slivkový kompót.

Keď sa všetci stretli, Eva sa splnil sen, ktorý si najviac priała, pretože pred mesiacom jej lekár oznámil, že jej zostávajú maximálne dva mesiace života, pretože má rakovinu v najvyššom štádiu. Prekvapivo sa vôbec nebála, pretože má už svoj vek a už v detstve si uvedomila, že do konca života si bude vážiť každú chvíľu okamih na slobode a hlavne v mieri bez nenávisti. Takýchto pekných a vzácných okamihov zažila naozaj mnoho. Nikomu o tom nepovedala, lebo nechcela, aby ju všetci ľutovali, a vedela, že ľudia, ktorým na

nej záleží, s ňou budú tráviť čo najviac času bez ohľadu na to, koľko jej zostáva času. Keď dojedli a chcela sa postaviť, vedela, že už to prichádza, položila lekársku správu na stôl a povedala, že to bol najkrajší mesiac jej života, aký si kedy vedela predstaviť, a že môže v pokoji odísť.

V poslednej vôli, ktorú zanechala Eva, odkázala dom vnučke Nine. Malo to však jednu podmienku. Podmienkou bolo, že ani po jej smrti neprestanú s tradíciou a stále sa v tom dome budú stretávať celá rodina. Približne mesiac po smrti, keď upratovali dom, našli denník, ktorý už predtým našla Emmka. No okrem zlých zážitkov na poslednej dvojstránke boli dva príbehy o tom, ako sa Eva a Ondrej zachránili. Ale to už je iný príbeh.

Jesenné aktivity v škole

Štyri mesiace v škole ubehli ako voda. Počas nich sme zrealizovali množstvo aktivít zameraných na zábavu, šport, vyhľadávanie talentov a zábavné učenie. Tu je prehľad niektorých z nich

Martina Hanusová

Trenčianske hodiny – školské kolo

Aj tento rok mali naši žiaci možnosť prezentovať svoj spevácky talent. Víťazmi jednotlivých kategórií sa stali:

I. kategória:

- Kiara Šubertová 2. A,
- Patrícia Štefaničáková 3. A,
- Miško Lipták 3. A,
- Tomáš Húserka 2. B.

II. kategória:

- Katka Blašková 5. A,
- Larka Papierníková 4. A,
- Ema Prokopenská 5. A,
- Daniel Tadeáš Lipták 4. A.

III. kategória:

- Ondrej Mikuš 7. B,
- Ema Kašlíková 7. A,
- Marek Fabuš 7. B,
- Kateryna Hanych 7. B.

Október – mesiac úcty k starším

Mesiac október patrí starším. Deti z ŠKD ani tento rok nezabudli na starkých v CSS Lipovec a pripravili pre nich malý darček, ktorý im osobne odovzdali a vyčarili úsmev na ich perách. Okrem toho sa PRVÁCI z ŠKD1 v tomto mesiaci zapojili aj do výtvarnej súťaže organizovanej CVČ Trenčín s názvom „Babka, dedko, ľúbime Vás“.

11. november – Deň vojnových veteránov

Aj tento rok si deviatici na hodinách dejepisu pripomenuli 11. november 1918 – koniec 1. svetovej vojny. Pamiatku 28

mužov z Horného Srnia si uctili položením kvetov pri pamätníku na miestnom cintoríne.

Týždeň vedy a techniky s chémiou na Trnavskej univerzite

Deviatci a ôsmaci navštívili v utorok 7. novembra Trnavu. „Krotenie živlov“ v chemickom laboratóriu s budúcimi učiteľmi chémie Pedagogickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave žiakov zaujalo a s chuťou sa pustili do pripravenej výskumnej činnosti. V krátkom

najznámejší kostol Baziliku sv. Mikuláša a uctili si milostivý obraz Trnavskej panny Márie.

Olejo chráni prírodu

Projekt je zameraný na triedenie a zber použitého oleja z domácností našich žiakov, zamestnancov a školskej jedálne. Ponúkame možnosť triediť tento druh odpadu priamo na našej škole, takto uľahčíme cestu k triedeniu a odovzdaniu použitého oleja, ktorý za iných okolností prírodu zafažuje a znečisťuje.

Zdravý olovrant

teste potvrdili získané vedomosti. Mesto Trnava je malým Rímom Slovenska. Po návšteve historickej časti radnice a s ňou spojeného väzenia navštívili

Beseda s autorkou knihy Valentínka a splnený sen

Wnapísať knihu pre deti nie je len taká bežná vec. Preto nás veľmi teší, že sa to podarilo našej bývalej žiačke Patrícii Tallovej a v stredu 15. novembra prijala pozvanie na besedu v našej školskej knižnici. Okrem predstavenia knihy a čítania z nej zodpovedala na všetky zvedavé otázky našich prvákov a druhákov. Touto cestou jej chceme popriať veľa ďalších tvorivých nápadov a vydaných kníh.

Tekvičkobranie

Aj túto jeseň sa školský klub detí zaplnil tekvičkami rôznych tvarov a farieb. Deti nezaháľali a prírodné materiály sa kreatívne menili pod ich rukami. Z opadaných listov vyrobili krásne jesenné kytice. Tekvičky premenili na rozprávkové postavičky, koč pre Popolušku, zemiaky a gaštany na ježkov. Svojimi výtvmi a prácami starších žiakov vyzdobili vestibul našej školy.

Zdravý olovrant v ŠKD

Táto akcia sa stáva už tradíciou v školskom klube a nesmela chýbať ani tento rok. Deti sa naň tešili už od polovice októbra,

Žiaci si pripomenuli Deň vojnových veteránov

Kuchyňa starých mám

kedy ku Svetovému dňu zdravej výživy pripravili nástenku a výstavku ovocia a zeleniny vo vestibule školy a rozprávali sa o význame zdravej výživy. V piatok 10. novembra mladšie deti z ŠKD1 pripravili očka s chutnými zdravými nátierkami a ozdobili ich zeleninou. Staršie deti z ŠKD2 sa následne vrhli do prípravy a aranžovania ovocných tanierov. Spoločne si pochutnali na týchto vlastnoručne pripravených dobrotách.

Florbal dievčatá

V utorok 28. novembra sa naše staršie žiačky zúčastnili obvodného kola vo florbale. V trojčlennej skupine ZŠ Janka Paľu Nemšová a ZŠ Na Dolinách Trenčín odohrali po 2 zápasy s každým a obsadili konečné 2. miesto.

Deti a architektúra

Každoročne sa žiaci našej školy zúčastňujú výtvarnej

súťaže Deti a architektúra poriadanej a. s. Cemmac. Víťazné práce zdobia ich firemné kalendáre. Tento rok si v piatok 1. decembra ocenenie prevzali Vaneska Vulgánová, Eliška Šimíková, Nelka Makovcová, Zoja Martonová, Laura Kristínová, Anetka Chmelinová, Ninka Bahnová a Vanda Karcolová. Zároveň sa naši tretiaci a tanečnice zo ZUŠ Nemšová postarali o zábavu a veselý program.

Plavecký výcvik

Po štvorročnej prestávke sa podarilo obnoviť plavecký výcvik pre našich žiakov. Na začiatku decembra týždenný kurz absolvovali žiaci 4. a 5. ročníka v bazéne ZŠ Novomeského Trenčín Juh.

Za zmienku určite stojí aj ponuka našich krúžkov. Okrem tradičných, ako basketbalový, volejbalový, vodácky, folklór,

Siedmici zvíťazili na robotickej súťaži SOŠKárksy päťboj

Tekvičkobranie

Obvodné kolo vo florbale dievčat

florbal, robotický a karate, zaradila škola tento rok aj úplne nový. Vedie ho pani zástupkyňa Mačinová a nazvala ho Kuchýňa starých mám. Okrem vlastných receptov využíva pri pečení recepty starých mám z Horného Srnia. Vychýrené srňanské pekáčky prijali pozvanie a pred-

viedli pečenie koláčikov a iných dobrôt podľa ich receptu priamo deťom z krúžku v školskej kuchynke. Možno ste na srňanských vianočných trhoch aj niektoré z nich ochutnali. Viac o tomto krúžku a tajných receptoch sa dozviete v ďalšom čísle Lipovca.

Návšteva chemického laboratória Trnavskej univerzity

Bazilika sv. Mikuláša v Trnave

Mikuláš s pomocníkmi neobišli ani žiakov základnej školy

Erasmus+ Projekt mobility učiteľov cudzieho jazyka

Martina Hanusová

Po štvorročnej pauze sa škola opätovne uchádzala o prostriedky z programu Erasmus+, ktoré umožňujú učiteľom cudzích jazykov vycestovať do zahraničia. Náš projekt „Nechajme sa inšpirovať k EKO zmene“ zahŕňal septembrovú dvojtýždňovú mobilitu dvoch učiteľov cudzieho jazyka v Írsku

ktoré sa už síce narodilo v Írsku, ale jeho rodičia pochádzajú zo Slovenska. Absolvovali sme jeden celý deň v lesnej škole, kde sme si v typický írskom daždivom počasí vyskúšali aktivity úzko späté s prírodou a prežitím v nej. Mimochodom, bol to úžasný zážitok pre nás dospelých, takže deti by

takéto aktivity na prežitie v lese určite ocenili. Írsko je jedna z mála krajín na svete, kde sa dá vyštudovať odbor učiteľ lesnej školy. Vyskúšali sme si Teaching Ideas for Environmental Education a navštívili sme The Rediscovery Centre, ktoré dokáže z odpadových vôd vyživovať zelené steny, dávať druhú šancu nábytku, textilu, čiže poukazuje na možnosti udržateľného života na tejto planéte. Poznatky z tejto mobility budeme postupne využívať nielen v jednorazových ekoaktivitách v našej škole, ale hlavne v každodennom udržateľnom spôsobe života v škole a mimo nej.

← Hurlingové pálky s loptičkou zdobiace parkoviško. Je to národný šport a Íri sú na to patrične hrdí

↓ V Írsku nosia školáci školskú uniformu

s názvom Outdoor and Environmental Education. Počas týchto dvoch týždňov sme s kolegynou Gabrielou Fedeleš v hlavnom meste Írska spoznávali írsky školský systém, samotné mesto Dublin, interkultúrne aspekty života v tejto krajine, írské športy hurling a rugby, históriu tejto krajiny, ktorá je počtom obyvateľov veľmi podobná Slovensku. Navštívili sme St Catherine's Senior Girls' School, kde sme mali možnosť pozorovať vyučovanie, vymeniť si skúsenosti s učiteľmi a vedením školy. Dokonca v jednej triede sme natrafili na slovensky hovoriace dievčatko,

Dušíčkové putovanie

Z rozprávania mojich rodičov si pamätám, že farníci z Horného Srnia často putovali pokloniť sa Panenke Márii na Svatý Hostýn. Išlo sa pešo celý týždeň s hudobným sprievodom, speváci predspevovali časti pútnických piesní a, samozrejme, sa počas celej cesty modlili.

Jolana Hiklová

Každý si so sebou niesol jedlo a veci na bežnú potrebu. Putujúci prespávali v poli v senníkoch alebo v okolitých farnostiach. Neskôr sa už chodilo vlakom, čo si už pamätám aj ja. Vystúpili sme v Bystřici pod Hostýnem a potom peši cez Hostýnske vrchy s trocha prudkým stúpaním sme sa dostali až k Bazilike Nanebovzatia Panny Márie. Cestovalo sa väčšinou už v sobotu ráno, pútnici prespávali po bočných kaplnkách alebo sa pousádzali okolo oltára, trocha si aj pospali, modlili sa a spievali pútnické piesne. Neskôr začali od vlakovej stanice chodiť v čase púte aj autobusy, ale bolo obdobie potláčania kresťanskej viery. Komunisti pridali autobusových liniek málo, skôr na vyvolanie nešvárov medzi tlačiacimi sa pútnikmi, aby potom mohli písať o morálke pútnikov. Po tzv. nežnej revolúcii sa situácia zmenila. Na Svatý Hostýn prichádzali okrem pravidelných liniek aj vlastné autobusy z miest a obcí s pútnikmi z celej Moravy a Slovenska. Doba totality sa skončila, ľudia mohli verejne vyznať svoju vieru a Hostýnskymi vrchmi znela často moravská pieseň „Panenko Marie, ideme k tobě...“. Hostýn má dva vrcholy – na severnejšom stojí rozhľadňa s veternou elektrárnou a s Kaplnkou svätého kríža a na druhom stojí Bazilika Nanebovzatia Panny Márie. Tento mariánsky chrám bol vybudovaný v prvej polovici 18. storočia na mieste staršej kaplnky, ktorý bol v roku 1784 na príkaz jozefínskych reforiem zrušený, ale tradičné púte pokračovali ďalej. Chrám bol znova vybudovaný až v polovici 19. storočia a od pápeža Jána Pavla II. dostal v roku 1982 titul Basilica minor. V pútnickej Bazilike Nanebovzatia Panny Márie stojí nad hlavným oltárom socha Panny Márie v životnej veľkosti s Ježiškom, ktorý hádže blesky, určené Tatarom zobrazeným dole. Títo krutí nájazdníci na začiatku 13. storočia ohrozovali Európu a v roku 1241 vpádli tiež na Moravu, kde vraždili a drancovali. Ľudia hľadali pre seba a svoj majetok útočisko v lesoch a na horách. Podľa povesti boli tí, čo sa uchýlili na Hostýn, zachránení na príhovor Panny Márie, ktorá bleskom zapálila stanovisko divokých nájazdníkov. Podľa legendy došli na Hostýn tiež slovanskí vierozvestcovia Cyril a Metod, ktorí rozbúrali pohanské obetiská a postavili mariánsku kaplnku.

Bazilika Nanebovzatia Panny Márie nie je jedinou významnou stavbou na Svatém Hostýne. Pútnický komplex zahŕňa tiež Sarkandrovu kaplnku, Vodnú kaplnku so zázračným prameňom, Svatohostýnské múzeum, krížovú cestu Dušana Jurkoviča s mozaikami Jana Köhlera.

Pútnické miesto Sv. Hostýn

Aj v roku 2023 sa farníci z Horného Srnia vybrali na dušíčkovú púť na Svatý Hostýn. Autobusovú púť zorganizovala pani Melánia Makovcová. Dňa 14. októbra v dopoludňajších hodinách 81 tunajších farníkov nastúpilo do dvoch autobusov a putovali na Svatý Hostýn. Modlitbou a pútnickými piesňami začali už tradičnú dušíčkovú púť. Po príchode na Svatý Hostýn si naši farníci vykonali spoločnú krížovú cestu a potom každý podľa svojho uváženia, ale aj vlastných zvyklostí z minulých rokov, do začatia svätej omše ponavštevovali miesta v areáli v pútnickom komplexe. Ja osobne sa vždy idem pomodliť do kaplnky so sochou plačúcej Panny Márie, pokúpiť drobné darčeky vnúčatám a potom už vojdeme do baziliky a modlíme sa a spievame Panne Márii Hostýnskej slovensko-česky, tak ako sme po celé desaťročia zvyknutí. Po

svätej omši pútnici v šere Hostýnskych vrchov, so zažatými sviečkami, modlitbou a spevom pomaly kráčali na miestny cintorín, kde sú pochovaní tí, ktorí sa pričínili o vybudovanie tohto pútnického miesta.

Po dušíčkovej pobožnosti a záverečnom požehnaní sme sa pomaly vybrali k našim auto-

Plačúca Panna Mária

Tetička by mala radosť

Eva Šumichrastová

Presne pred piatimi rokmi sme si na stránkach Lipovca pripomenuli „ruky, ktoré toľko robili pre iných“ – pani Katarínu Kebískovú, ktorú väčšina z nás volala tetička.

Sme pani Katke vďačné za to, že nás učí základy aranžovania kytíc, ale aj vyzdobiť oltár k rôznym príležitostiam, napríklad na svadbu. Bavila nás aj výroba obrazu na poďakovanie za tohtoročnú úrodu (foto uverejnené v minulom čísle).“

Biskup Viliam Judák navštívil našu farnosť na bicykli

FOTO: ARCHÍV ZŠ

Skromná drobná osôbka bola dlhé roky spätá s kostolnou výzdobou, kvetmi a prírodou. Spomínam si, ako nás učila vyrábať vianočné ozdoby do kostola – anjelíkov z mliekových sáčkov, vlnky z krepového papiera, s ktorým sa obaľovali kvetináče. Najviac sa mi však páčili papierové hviezdičky, ktoré sa zdobili trblietkami z potlačených vianočných gúľ.

Po tetičke sa o kvety v kostole starali pani Zdenka Húserková, Štefka Černíčková a Anka Vandžalová. Tetičkine šikovné ruky však žijú ďalej vďaka jej neteri Kataríne Kebískovej, ktorá sa o výzdobu v kostole stará v súčasnosti. A práve ona na spoluprácu oslovila naše deväťročnú Peťu Kebískovú, Barboru Kebískovú a Janku Vulkanovú.

Peťa: „Všetko sa začalo v piatok 21. apríla, keď sme išli do kostola na birmovnú náuku. Pri vchodových dverách nás zastavila pani Katarína Kebísková. Poprosila nás, či by sme jej v sobotu ráno prišli pomôcť poutierať oltár od prachu a popolievať kvetiny. Odvtedy jej chodíme pomáhať. Postupne sa k nám pridali ďalšie spolužiačky Laura Kristínová, Vanessa Huňová a Kristína Štefánková.

„19. augusta sme zažili niečo, čo sa nepodarí hocikomu. Ako zvyčajne sme išli do kostola robiť kvetiny. Vtom sa pred kostolom objavila skupina mužov – cyklistov, ktorí sa išli pomodliť. Nechceli sme veriť vlastným oči, keď sme zistili, že sú to kňazi, a bol medzi nimi aj biskup nitrianskej diecézy Viliam Judák. Boli na cyklovýlete z Lidečka ku Skaličke medzi Ľuborcou a Klúčovým, kde večer svätili kríž a slúžili svätú omšu. Samozrejme sme to využili a na pamiatku tohto výnimočného stretnutia sme si urobili spoločnú fotku.“

Dievčatá svorne tvrdia, že túto prácu robia rady. Ani pani Katka sa netají tým, že je jej s dievčatami pri práci veselšie a dozvie sa aj hocijaké najnovšie „horúce“ novinky z dediny, školy a sociálnych sietí. Naposledy spod ich rúk vyšiel aj adventný veniec, ktorý zdobí náš kostol. Dievčatám za ich prácu ďakujeme a veríme, že sa tejto záľube budú venovať čo najdlhšie.

A ešte niečo. Práve Peťa je ďalšou pokračovateľkou z rodu Kebískovcov, je vnučkou tetičkinho synovca Jozefa. A z tejto rodinnej „tradície“ by tetička mala určite radosť.

Rok 2023 v Centre sociálnych služieb Lipovec

Ako ten čas rýchlo letí. Zase tu máme koniec roka. A ako to už na konci roka býva, podme trochu zbilancovať celý rok 2023. Konečne sme si mohli povedať, že fungujeme bez akýchkoľvek opatrení a obmedzení. Mohli sme sa voľne pohybovať a nikto neobmedzoval návštevnosť v našom zariadení.

Práca v našej záhradke

Fašiangy

Mirkova 70-ka

Príprava na Veľkú noc

Renata Papierniková
riaditeľka CSS - Lipovec

V skratke vám predstavím naše aktivity. Prvá naša cesta v januári viedla do materskej škôlky v Hornom Srní. Naši klienti spolu s pracovníčkou pre rozvoj pracovných zručností pripravili pre deti obraz, ktorý im išli odovzdať. Február sme začali svätou omšou. Svätého Valentína s nami prišli osláviť študentky zo Súkromnej strednej školy z Trenčína. Neobišiel nás ani fašiangový sprievod našich spoluobčanov a február sme ukončili tradičnou fašiangovou zábavou pod taktovkou nášho muzikanta Floriána. V marci

vej. Ku dňu matiek nám prišli predviesť vystúpenia žiaci zo Spojenej školy z Trenčianskej Teplej, študentky zo Súkromnej strednej školy z Trenčína a deti z Materskej škôlky z Horného Srnia. V júni sme navštívili kúpeľné mesto Nimnica. Zúčastnili sme sa Dní radosti v Domove sociálnych služieb Nosice, športových hier v Centre sociálnych služieb – LIPA v Kostolnej – Záriečí a OMARA v Centre sociálnych služieb – SLOVEN v Slávnici. V zariadení sme pekné dni využili na spoločnú opekačku a v októbri sme spolu s rodinnými príslušníkmi našich klientov varili guláš s hudobným

ca úcty k starším. V novembri naši klienti absolvovali besedu o bezpečnosti seniorov, ktorú prišla urobiť pani Edita Kristínová, a začala sa príprava na vianočné trhy, ktoré každoročne v decembri organizuje Trenčiansky samosprávny kraj, a na trhy, ktoré organizuje Obec Horné Srnie. Toto je len krátky prehľad väčších akcií v roku 2023. Dovoľte mi, vážení spoluobčania, touto cestou poďakovať v prvom rade všetkým svojim zamestnancom za odvedenú náročnú prácu v priebehu celého roka 2023 a vám všetkým, ktorí ste nám boli v tomto roku akokoľvek nápomocní.

Posedenie v pizzerii v Nemšovej

sme sa spolu s deťmi z folklórneho krúžku Kamenček rozlúčili so zimou, vyniesli sme Morenu.

V apríli si naši klienti spoločne upratovali vonkajšie okolie a pribudol nám ďalší kvetinový záhon. Na konci apríla sme ako tradične stavali máj a užili si májovú veselicu. V máji si naši mobilní klienti urobili výlet autobusom a vlakom do Nemšo-

sprievodom muzikantov z Horného Srnia. V rámci Októbra – mesiaca úcty k starším nás navštívili s programom škôlkari a deti zo školského klubu detí pri ZŠ s MŠ Václava Mítúcha v Hornom Srní. Traja naši klienti – obyvatelia obce Horné Srnie sa zúčastnili spoločného stretnutia organizovaného Obcou Horné Srnie v rámci Októbra – mesiac-

Prajem vám všetkým v mene celého kolektívu zamestnancov a aj v mene klientov CSS – LIPOVEC krásne a požehnané vianočné sviatky a aby sme všetci nový rok 2024 prežili v zdraví, porozumení, naplnení láskou, radosťou, skvelou spolupracou a, samozrejme, s novými nápadi.

FOTO: ARCHÍV CSS

V marci tohto roku nás oslovilo Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v Slovenskej republike z Bratislavy a Nových Zámok s možnosťou zúčastniť sa Výtvarného salónu ZPMP 2023. Naši prijímatelia spolu s pracovníčkou pre rozvoj pracovných zručností sa chceli zapojiť do tejto prehliadky, a tak sa pustili do spoločného diela a vytvorili obraz - kolektívnu prácu LETO (tapiséria, koláž), ktorý odoslali na vyhodnotenie. Boli sme všetci veľmi potešení, že náš obraz nezostal bez povšimnutia a v rámci kolektívnej práce získal Cenu za stvárnenie témy. Hlavnou témou výtvarného salónu bola téma Farby tohto sveta. V pondelok 23. 10. 2023 som bola spolu s pracovníčkou pre rozvoj pracovných zručností Máriou Papiernikovou ocenenie prebrať v Nových Zámkoch. Je to pre nás i našich prijímateľov sociálnej služby veľká motivácia pre ďalšiu tvorbu. Pre mňa ako riaditeľku bolo veľkou ctou a potešením prebrať takéto ocenenie, som na nich veľmi pyšná.

– Renata Papierniková, FOTO: ARCHÍV R.P.

Mladí futbalisti úspešne ukončili jeseň

Futbalisti z Horného Srnia vyhrali turnaj v Česku a skončili druhí v domácej súťaži.

Veronika Meščánková

Jesenná sezóna sa pre našich hráčov skončila začiatkom novembra, kedy odohrali svoje posledné majstrovské zápasy. Chceli by sme sa týmto poďakovať „naším“ deťom za ich výkony, v ktorých zo seba dali všetko a robili nám tým neskutočnú radosť. Najmladšia prípravka U9 túto sezónu obsadila v tabuľke krásne 2. miesto, keďže utrhla len dve prehry s Dolnou Porubou. Staršia prípravka U11 obsadila 1. miesto a na svojom konte má 10 výhier bez jedinej prehry. Radosť nám robili aj najstarší žiaci, ktorí patria vo svojej skupine k mladším a často káder dopĺňali žiaci z U11. Im sa síce podarilo obsadiť až 15. priečku v tabuľke, ale to vôbec neprekáža, keďže vždy hrali s radosťou a plným nasadením. Sezónu sme ukončili vo veľkom štýle. U11 odohrali pred ukončením sezóny priateľský zápas s prvotligovými Lednickými Rovnami a tento zápas vyhrali.

V priebehu prvého decembrového víkendú sme v športovej hale usporiadali dva

medzinárodné turnaje. V sobotu 2. 12. 2023 sa konal turnaj siedmich mužstiev prípraviek U11. Išlo o druhý ročník turnaja Junior Cemmac Cup, kde hlavným sponzorom bola spoločnosť Cemmac, a. s., ktorej týmto ďakujeme za podporu a finančnú pomoc. Tento rok sa turnaja zúčastnili 3 zahraničné tímy z Českej republiky – Slavičín, Bojkovice a Brumov a štyri tímy

pasy boli vyrovnané a veľakrát aj veľmi napínavé. Do posledného zápasu nebolo rozhodnuté o prvých troch priečkach. Nakoniec však 1. miesto obsadil tím zo Slavičína, 2. miesto obsadilo domáce Horné Srnie a na 3. mieste mužstvo z Považskej Bystrice. Najlepším hráčom turnaja sa stal Matej Španihel z Považskej Bystrice, najlepším brankárom Tomáš Mentlík zo Slavičína

zo Slovenska – Bolešov, Dolná Súča, Považská Bystrica a domáce mužstvo z Horného Srnia. Zá-

a trofej najlepšieho strelca si odnášal hráč Josef Zapletal z Bojkovic. Deti zo Slavičína si však

neodnášali len zlaté medaily, ale ako prekvapenie získali vďaka pánovi Hudcovskému z Bolešova aj 20 lístkov na zápas Slovan Bratislava – Olimpia Ljubljana.

V nedeľu 3. 12. 2023 si svoje sily s inými tímami zmerali hráči a hráčky z U9, pre ktorých sme nachystali turnaj O pohár starostu obce Horné Srnie. Pánovi starostovi ďakujeme, že si tento turnaj vzal pod svoju záštitu, za krásne privítanie a pomoc pri odovzdávaní ocenení. Turnaja sa zúčastnilo 5 mužstiev. Český tím z Bylnice a štyri slovenské tímy – z Drietomy, Trenčianskych Stankoviec, Košeckého Podhradia a domáce Horné Srnie. Deti odohrali krásne zápasy, kde ukázali svoju bojovnosť, odhodlanie a talent. Zlatú medailu si odnášali „naše“ deti z Horného Srnia, strieborné medaily poputovali do Drietomy a bronzové medaily získali hráči a hráčky z Bylnice. Titul najlepšieho brankára

získal Šimon Hano z Drietomy, najlepšieho strelca získal domáci hráč Peter Pastorek a trofej najlepšieho hráča si odnášal Kryštof Horák z Bylnice.

Veľmi by sme chceli poďakovať sponzorom: manželom Janke a Jožkovi Turákovcom, spoločnosti Sintra Sport, s. r. o., a Coop Jednota. Za občerstvenie ďakujeme pizzérii Blanca a pekárni U Simky. V neposlednom rade však ďakujeme všetkým rodičom, ktorí nám akokoľvek pomáhali pri organizácii turnaja a pri jeho hladkom chode. Už teraz sa tešíme na ďalšie ročníky.

V prípade, že má vaše dieťa (chlapec či dievča) záujem o hru futbalu, je vítané kedykoľvek počas roka. V zimných mesiacoch trénujeme v hale, zvyšok roka vonku na trávě. Trénujeme deti od päť rokov. Pre viac informácií kontaktujte priamo trénerov.

FOTO: ARCHÍV AUTORKY

Ulice školská a Potočná dostali nový asfaltový koberec

Udialo sa v roku 2023

Rekonštrukcia multifunkčného ihriska

V tejto fotogalérii vás pozývame na poohliadnutie sa za končiacim rokom 2023. Napriek tomu, že sme v ňom čelili mnohým výzvam a neľahkým situáciám, priniesol veľmi veľa pekných okamihov a veľa dobrého. Nech sú tieto fotografie pripomienkou toho, že sme spoločne dokázali vytvoriť hodnotné a veci a prežiť radostné okamihy, ktoré nám zostanú v pamäti ešte dlho.

Foto: Lýdia Murárová, Juraj Húserka, Dominika Mynářová, Vladislav Kakody

Jazda historického vlaku

Posvätenie novej sochy Panny Márie

Nová vianočná výzdoba

Pokračovalo čistenie riečiska

Skauti sú našej obci už 20 rokov

Súťaž vo varení gulášu

Čistenie potoka

Dôchodcovia pomohli s renováciou oddychovej zóny na Kyselke

Miestny obchod prešiel veľkou rekonštrukciou

"Trojkráľové spievanie"

6. január o **16:00**
sobota

v kostole sv. Jána Nepomuckého
v Hornom Srní

V programe vystúpi:
Ženská spevácka skupina SRŇAN
KEKUS Chorus
Hudobné zoskupenie SUSEDIA

Dobrá novina 2023

Dobrá novina je celoslovenská kolednícka akcia vo vianočnom období, ktorú organizuje eRko. V rámci koledovania prebieha verejná zbierka určená na podporu humanitárnych a rozvojových projektov v subsaharskej Afrike.

V našej obci sa novou zodpovednou osobou stala **Karin Huráková**, ktorá prevzala dlhoročné vedenie po Martine Šumichrastovej. Mottom 29. ročníka je heslo *Staň sa svetlom aj ty*. Ako koledníci Dobrej noviny nasledujeme Betlehenskú hviezdú až k maštali, kde je v jasličkách zabalený novonarodený spasiteľ sveta, Ježiš Kristus. Právě svetlo, ktoré prišlo na tento svet. Naplnení touto radosťou vyrážame do ulíc **26. 12. o 13:00**, aby sme ohlásili túto radostnú zvesť všetkým ľuďom.

Tento rok naše kroky vedú do jednej z najchudobnejších krajín sveta – Južného Sudánu. Krajinu rozvrátil 50-ročný boj za nezávislosť, ktorý vyústil do vyhlásenia samostatného štátu v roku 2011. Obyvatelia Južného Sudánu sa konečne dočkali, avšak potrvá ešte nejaký čas, kým sa znova postaví na nohy.

V Dobrej novine si uvedomujeme medzery v školstve, ktoré kvôli dlhoročnej vojne či pandémie má slabú úroveň, čo spôsobilo aj výpadok odborníkov v mnohých technických odvetviach. Preto už niekoľko rokov podporujeme Ekologické vzdelávacie a počítačové centrum sv. Petra Clavera v meste Rumbek, ktorý vedie rehoľa jezuitov. Cieľom tohto projektu je vzdelávať mladých ľudí v oblasti elektrických a solárnych technológií, vodného hospodárstva a počítačovej gramotnosti. Úspešní absolventi prvého kurzu zvládnu

Spoločenská kronika

Naši noví občania

Jozef Marton

Navždy sme sa rozlúčili

26.8.2023	Maroš Kebísek
9.11.2023	Janka Gáborová
13.11.2023	Miloš Petrušek
23.11.2023	Ľuboš Urban

elektrické inštalácie, údržby generátorov a inštaláciu, obsluhu a opravy solárnych panelov. Pod vodným hospodárstvom máme na mysli vŕtanie studní, ich opravy, zachytávanie a uskladňovanie dažďovej vody, ekologické spracovanie odpadovej vody a výstavbu ekologických toaliet.

Hrdinkou tohto ročníka je Sarah Kolok. Jej príbeh je výnimočný z viacerých dôvodov. Jedným z nich je, že v kultúre Dinkov sa dievčatám dostane vzdelania málokedy. V chudobných pastierskych komunitách sa na ženy pozerá v prvom rade ako na budúce manželky. Od nádejného ženicha sa očakáva veno, ktoré prináša pre rodinu nevesty. S príchodom detí a starostlivosťou o domácnosť sa vyhliadky mladých mamičiek na vzdelanie znižujú.

Veľmi si vážime jej rodinu a ďakujeme rodičom za to, že išli proti prúdu. Umožnili jej hľadať svoje talenty a ďalej ich rozvíjať. Práve takýchto ľudí, schopných a ochotných vložiť sa do služby druhým, krajina veľmi potrebuje. A práve k tomuto pozýval aj Svätý Otec František na záver svojej návštevy v Južnom Sudáne.

Dňa 6. 12. 2023 zavítala do našej materskej školy vzácna návšteva. Mikuláš prišiel „na saniach“ v sprievode svojich verných spoločníkov a pomocníkov. Deti, ktoré si „zaslúžili“, čertík jemne postrašil, iných anjelik posmelil a Mikuláš obdaroval balíčkami. Tie však nedostali zadarmo, v každej triede zazneli básne a piesne, ktoré si deti pripravili spolu s pani učiteľkami. Niektoré deti s radosťou obdarovali trojicu vyfarbenými obrázkami. Nadšené deti sa rozlúčili so vzácnou návštevou a prisľúbili, že budú poslúchať celý rok.

- Renáta Vidrnáková FOTO: ARCHÍV MŠ

V piatok 8. decembra sa v parku konalo slávnostné rozsvietenie vianočného stromčeka. Ako zvyčajne sa o to postaral Mikuláš, ktorého na miesto diania dopravil voz ťahaný čertami. Celá družina sa následne premiestnila do amfiteátra, kde jej svoje predstavenia predviedli deti zo ZŠ s MŠ a folklórneho krúžku Kamenček. Na záver sa všetky deti dočkali balíčka plného dobrôt. FOTO: JAKUB TRŠKA

